

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 237/2013-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. O. F., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na spravodlivé prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 46 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 To 132/2011 z 12. apríla 2012, uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2012 a postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. O. F. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. februára 2013 doručená opakovaná sťažnosť Mgr. O. F. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 To 132/2011 z 12. apríla 2012, uznesením ústavného súdu z 22. novembra 2012 a postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že ministerstvo spravodlivosti v rozpore so zákonom odmietlo podať dovolanie proti už uvedenému rozhodnutiu krajského súdu a ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 539/2012 z 22. novembra 2012, odmietol sťažnosť sťažovateľa na prietahy v označenom konaní bez toho, že by mu ustanovil právneho zástupcu. Preto porušovateľmi jeho ústavných práv sú druhostupňový súd, ústavný súd a rezortný štátny orgán, teda právne subjekty, ktoré boli oprávnené konať a rozhodovať o obžalobe a opravných prostriedkoch v jeho trestnej veci, a to bezodkladne, zákonne a spravodlivo.

3. Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľ domáhal, aby po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd nálezom rozhodol, že právo sťažovateľa na spravodlivé prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené čl. 46 a čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na spravodlivé prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru porušené bolo, prikazuje krajskému súdu, aby vo veci sp. zn. 2 To 132/2011 konal bez zbytočných prietahov, krajský súd, ministerstvo spravodlivosti a ústavný súd sú povinní uhradiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 9 000 €, a do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia nahradiť mu trovy právneho zastupovania.

4. Z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie sťažovateľ tiež žiadal, aby mu bol v konaní pred ústavným súdom ustanovený právny zástupca z radov advokátov.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa ustanovenia § 24 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh nie je prípustný, ak sa týka vecí, o ktorej ústavný súd už rozhodol, alebo v tej istej veci koná, či sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Predmetom sťažnosti v podstate je sťažovateľom namietané porušenie základného práva na spravodlivé prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 46 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 132/2011 a nesúhlas sťažovateľa s postupom ministerstva spravodlivosti a ústavného súdu pri negatívnom rozhodovaní o jeho námietkach proti nespravodlivému rozhodnutiu krajského súdu.

9. Ústavný súd námietkam sťažovateľa v jeho sťažnosti nemohol prisvedčiť, pretože svojím obsahom prima facie sú celkom mimo rámec toho, o čom má právomoc a kompetenciu rozhodnúť podľa čl. 127 ústavy a § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde, lebo sťažnosť v časti posúdenia

- spravodlivosti uznesenia krajského súdu z 12. apríla 2012 je podaná zjavne oneskorene, po uplynutí dvoch mesiacov od jeho právoplatnosti (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde),

- nepodania dovolania proti uvedenému uzneseniu krajského súdu ministerstvom spravodlivosti nemá charakter nárokovateľného nástroja smerujúceho na ochranu subjektívnych ústavných práv sťažovateľa a

- preskúmateľnosť rozhodnutia ústavného súdu nie je v zmysle čl. 133 ústavy a § 24 zákona o ústavnom súde prípustná.

10. Ústavnému súdu preto nezostala iná možnosť, než len ústavnú sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú a neprípustnú odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2013